

disk drøm, der savner indhold. Det er ikke med til at styrke, det er med til at svække netop det kulturområde, hvor vi har så meget at gøre i Norden.

Det var jo nemlig ikke tilfældigt, at emnet for sessionen i Oslo blev nordisk kultur under internationalt pres. For vi er under internationalt pres. Fra de internationale kommercielle underholdnings- og medieindustrier er der et gevaldigt pres på os alle sammen i Danmark, i Norden og i Europa, og vi er kun fem millioner mennesker sådan cirka til at passe på det, der er dansk kultur, dansk sprog, dansk kunst. Det er ikke ret mange. I Norden er vi nogle og tyve millioner mennesker til at passe på den dimension, som er den nordiske.

På den baggrund er det dejligt og godt, at beslutningen om, at cirka halvdelen af Nordisk Råds budget skal gå til kulturen, og derfor er det godt, at vi nu satses på at pumpe endnu mere styrke ind i den nordiske film- og mediepolitik, og det er godt, at vi nu også gør en ekstrainsats for at knytte de nordiske sjæle lidt tættere sammen. Det vil kunne ske med forslaget om Nordplus Mini.

Det er jo lidt barokt, at vi sender danske skoleelever til Prag og til Grækenland. Ja, der kan da være godt både i Prag og i Grækenland, men det sker, inden de har haft så meget som chancen for at sætte foden i den øvrige del af Norden, uden at de har haft chancen for at knytte de bånd og de kontakter, der er vigtige for at holde liv i Norden – den nordiske drøm og den nordiske virkelighed.

Kulturministeren stiller i artiklen i Aktuelt den 13. august, som også hr. Ole Stavad refererer til, Norden op som et modstykke til kulturindsatsen i Europa. Jeg synes, det er en forkert problemstilling. Vi skal huske, at hver eneste krone, hvad enten den er dansk, svensk eller norsk, hvad enten det er en mark fra Finland, eller det er en ecu, så er den med til at styrke den danske, den nordiske, den europæiske indsats for at oparbejde alternativer til den internationale fordummelsesproces. Det er en solid og en vigtig opgave, vi har foran os, og det kan Nordisk Råd og har Nordisk Råd kunnet yde sin vigtige indsats i forhold til.

I øvrigt står Nordisk Råd og den nordiske indsats sig ganske godt i forhold til EU, når det drejer sig om kulturindsatsen. Hver gang EU bruger én krone på kulturområdet, bruger Nordisk Råd seks målt i forhold til indbyggertal. Så det er altså ikke nogen ubetydelig indsats; den

er faktisk ganske vigtig og også ganske stor. Disse tal viser, at den nordiske drøm er nok så handlekraftig, når det kommer til stykket. Den fasthed skal styrkes, ikke svækkes.

Hanne Andersen (S):

Jeg vil gerne have lov at sige noget om, hvordan det opleves at være medlem af Nordisk Råd under den gamle struktur og under den nye. Vi har fået tre nye store udvalg, og jeg synes, det har været en saltvandsindsprøjtning til det politiske arbejde. Jeg synes, vi er godt på vej ind i en ny tid.

Der skabes aktiviteter og diskussioner i udvalgene, og de danner grundlag for de initiativer, vi tager. I Nærområdeudvalget har energi og miljø været på dagsordenen, børns vilkår og rettigheder i Baltikum og Nordvestrusland har været i fokus, og vi har nedsat en mindre arbejdsgruppe, som har udredt spørgsmålene. Vi har lavet vores egen rapport. Formålet har været at skaffe det bedst mulige grundlag for de initiativer, vi skal tage, de bedst mulige samarbejds muligheder med de lande, vi skal gøre noget i og give tilbud til.

Når vi ser på børns vilkår og rettigheder, ser vi også på vor tids sikkerheds- og fredspolitik. Det mener jeg også blev slået fast i Helsingfors. Derfor har det været vigtigt, at vores børnearbejdsgruppe har belyst, hvordan det ser ud i forhold til FN's børnekonvention, den nye forældrerolle, der også er blevet en realitet her, sundhedstilstanden, sygdomme, skolen, den ændrede fritid, det ændrede kulturmønster i disse lande, specielt naturligvis de udsatte børn, minoriteter og flygtningebørn – alt sammen realiteter og problemer, der er blevet hverdag i disse nye demokratier.

Der er lavet et flot stykke arbejde af de politikere, der har påtaget sig opgaven i udvalget, så nu kan vi stille relevante og brugbare forslag i det nordiske arbejde. Vi ved nu, hvem der allerede bidrager eller arbejder i området. Vi ved, hvilke kommuner der i kraft af venskabsbysamarbejde er aktive. Vi ved, hvad UNICEF gør, så vi ikke behøver at træde hinanden over tærne. Vi ved, at vores fremtidige forslag vil være velkomne. Vi ved, at der kan etableres et samarbejde med folk lokalt, og det sidste er vigtigt, hvis man skal nå resultater.

I Nærområdeudvalget vil vi også forberede andre spørgsmål på samme måde og udrede dem. Vi foreslår derfor under denne session, at vi undersøger den øgede kriminalitet i Norden